

Са прве стране

Било је још инвеститора који су се распитивали и долазили у фабрику, ево баш сада је један заинтересовани улагач дошао да погледа погоне, али док званично не откупе документацију они нису потенцијални купци – рекао је Предраг Љубовић и напоменуо да се ФАС продаје директном погодбом.

Вредност имовине и опреме ове компаније у ликвидацији процењена је на осам милиона евра. ФАС је отишао у стечај још у мају 2015. године на предлог Финдоместик банке због финансијске блокаде од 36 милиона евра. Од тада, фабрика је два

► **Производња у фабрици потпуно је престала 17. јануара ове године, када је Електродистрибуција Сомбор искључила струју овој фирми**

пута издавана у закуп. Производња у овој фабрици потпуно је престала 17. јануара ове године када је Електродистрибуција Сомбор искључила струју овој фирми. Закупац „Дем хелас“ је напустио ФАС.

Стечајни управник Предраг Љубовић је отворено за ВОИЦЕ говорио о томе да је Богичевић питао и за оснивачка права у „Дем хеласу“ и да му је он потврдио да је то у суштини његова фирма. „Рекао ми је: ‘Дем хелас’ је моја фирма. На моју опаску да на сајту Агенције за привредне регистре пише нешто друго, Богичевић ми је рекао: ‘Не, то је моја фирма. Наведени људи су под мојом контролом’“, казао је Љубовић и додао да му није сметало да прича са Богичевићем, иако се он нигде не помиње као власник „Дем хеласа“.

Формално, у Агенцији за привредне регистре као власници уписани су Ефтимос Каранасиос и Бранимир Туцаковић, који је некада радио у „Фармакому МБ“. Обојица имају по 50 одсто власништва у фирми.

И сам Богичевић је раније у изјави за „Вечерње новости“ потврдио да је

Богичевић купује фирме које је упропастио

► **ФАС није једино предузеће које је Мирослав Богичевић покушао да купи из стечаја. Нагађало се да је то био и његов наум са „Млекарском Шабцом“, али у томе није успео**

Туцаковић био на његовом платном списку.

„Туцаковић је радио код мене у ‘Фармакому’ и тачно је да је са Грцима купио ФАС“, рекао је Богичевић. Данас и Богичевић и „Дем хелас“ негирају да је овај шабачки бизнисмен „скривени власник те фирме“.

Према речима брокера Ненада Гујаничића, продаја компанија из стечаја, са аспекта купца, представља атрактивно улагање.

– Пре свега јер се, за разлику од класичне куповине компаније, не преузимају никакве обавезе ни према

једној врсти поверилаца, као што су кредитори, добављачи или радници. Штавише, купац компаније из стечаја може одлучити да не задржи ниједног радника односно да успостави пословање са оптималним бројем запослених. Наравно, са аспекта купца било би добро да се продаја из стечаја обави што пре јер са протоком времена долази до технолошке застарелости опреме, а имовина генерално има мању употребну вредност – објашњава Гујаничић.

ФАС, међутим, није једино предузеће које је Мирослав Богичевић, по-

кушао да купи из стечаја. Нагађало се да је то био и његов наум са Млекарском Шабцом, али у томе није успео. Наиме, предузеће „МИ фајнанс“ је на јавној аукцији купило млекарску из стечаја за 950 милиона динара. Седиште фирме регистровано је у Мишару, у некадашњој згради „Интеркопа“, а власник фирме је Велимир Јовановић, који је био купац шабачке млекарске. Његово предузеће за млекарску је понудило више од „Имлека“ и швајцарског „Бернд Матијас Дитела“.

Готово све фирме Мирослава Богичевића, бизнисмена кога је Клуб

привредних новинара почетком 2011. године прогласио за привредника деценије, данас су у стечају. У оквиру пословног система „Фармакома МБ“, осим ФАС-а и Млекарске Шабце, пословао је и рудник „Леце“, над којим је Привредни суд у Ваљеву 12. маја покренуо претходни стечајни поступак. У стечају је и „Фармаком фајнанс“, „Фармаком ритејл група“ и Пољопривредно-индустријски комбинат 7. јули а. д Дебrc. Овај бизнисмен сувласник је и „Политика новина и магазини“, која издаје дневни лист „Политика“ и „Спортски журнал“.

Када је пре тачно годину дана АПР објавио такозвану црну листу лоших власника, директора и ме-

► **Два потенцијална купца досад су већ откупила документацију, а Мирослав Богичевић није међу њима**

нацера, и Богичевићеве име било је међу њима. Тиме је почела примена прописа рогобатног имена (Закона о централној евиденцији привремених ограничења права лица регистрованих у АПР-у) који први пут на једном месту објављује имена привредника којима је држава забранила или ограничила обављање делатности. На списку лоших предузећа нашла се „Ист медија група“, сувласник „Политике новина и магазина“, иза које стоји бизнисмен Мирослав Богичевић. Немачки „Вац“ је преко „ОСТ холдинга“ још 29. јуна 2012. године закључио уговор о купопродаји свог удела у ПНМ са „Ист медија групом“ из Москве. Тиме је ова руска фирма, иза које стоји српски капитал, стекла власништво над 50 одсто удела у ПНМ-у.

„Ист медија група“ основана је јануара 2012. са оснивачким капиталом од 10.000 рубаља. Званично, као оснивач и стопостотни власник регистрован је Александар Трбовић, а као генерални директор Урош Стефановић. Мирослав Богичевић и сам се неколико пута изјашњавао као власник „Политике“.

Игре око заказивања Скупштине акционара „Енергопројекта“

Поновљено одржавање омогућава кворум и доношење одлука само с гласовима државе

То што Скупштина акционара „Енергопројекта“, која је била заказана за четвртак 8. јун, није одржана, није ништа необично. Јер, у последњих пет година никада није одржана у првобитно заказаном термину.

То није случајност, већ разлоге за то треба тражити у статуту компаније који прописује да је за кворум Скупштине акционара, кога пре два дана није било, довољно да буде присутна половина акционара, плус један глас, а на поновљеној скупштини трећина акционара, плус један глас. Зато се на поновљеној скупштини кворум обезбеђивао само гласовима државе, а последично, све одлуке које су доношене већином гласова доносиле су се

управо гласовима појединачно највећег акционара, а то је држава која има 33,58 одсто гласова.

Пре два дана за Скупштину акционара није обезбеђен кворум зато што није дошао представник државног капитала. Разлози недоласка нису познати, а нагађа се да је поново реч о куповини времена како би за одлучивање на поновљеној скупштини, биле довољни гласови државних представника, односно капитала.

Пре четири или пет година за то што на првобитно заказаној седници Скупштине акционара није био обезбеђиван кворум постојало је неко објашњење у смислу да је било пуно малих акционара, односно да је

власништво било „расуто“. Међутим, сада је власничка структура другачија. И не само то, већ се у последњих неколико недеља, од како су почели медијски написи с оптужбама на рачун Доброслава Бојовића, власника предузећа „Напред“, да жели „непријатељски“ да преузме „Енергопројект“, битно и мења.

Његово предузеће „Напред“ повећало је свој власнички удео с ранијих 22 на 24,25 одсто. Пре неколико недеља трећи и четврти појединачни акционари били су скривени иза кастоди рачуна и то Ерсте банке с уделом од 4,4 одсто и два рачуна Војвођанске банке с уделима од четири и један одсто. Сада је трећи појединачни највећи акционар грађевинско предузеће „Монтинвест пропертис“ које има 5,17 одсто за кога се може чути да је у вези са Бојовићем. Четврти акционар је кастоди рачун Војвођанске банке с уделом од 4,51 одсто.

Другим речима, Драгослав Бојовић можда није власник само поменутих 24,25 одсто акција, већ много више и вероватно је и дошао до 35 одсто акција преко „Монтинвест пропертиса“ и кастоди рачуна Војвођанске банке. Због тога по закону мора да понуду за презимљање осталих акција што он није учинио и због чега се целим случајем и бави Комисија за хартије од вредности.

Због свих ових нејасноћа, од тога ко има највише акција нашег највећег грађевинског предузећа, битно је које ће одлуке донети Скупштина акционара. Као што је познато једна од тачака дневног реда биће промена управе коју је предложио управо Бојовић.

Ј. Рабреновић

Србију заобилази још један гасовод

Србија је још једном прескочена у пројектима који би јој обезбедили други правац снабдевања гасом, осим овог садашњег, преко Украјине. Овог пута заобилази је на траси која предвиђа испоруке гаса југу Европе из Русије преко Турске до Грчке и даље до Италије, а за чију су градњу заинтересовани руски „Гаспром“, грчка ДЕПА, француски ЕДФ и италијански „Едисон“. Ове три компаније већ су потписале споразум о сарадњи с циљем креирања јужне руте за испоруке руског гаса Европи.

Документом је договорен заједнички рад на организацији јужне руте за испоруке руског гаса Европи, а ове компаније ће координисати и укључивање гасовода „Турски ток“ и пројекта „Посејдон“ од турско-грчке до италијанске границе, наводи се у саопштењу „Гаспрома“. Иначе, „Посејдон“ подразумева изградњу гасовода по дну Црног мора до Грчке и даље до југа Италије. Стављањем парафа на овај

пројекат, потпуно је јасно да Русија нема намеру да одустане да југ Европе директно снабдева својим гасом.

Војислав Вулетић, председник Удружења за гас Србије, каже, да није изненађен што наснема ни у овом пројекту. Овим новим споразумом „Гаспром“ је јасно поручио европским потрошачима да, ако им треба руски гас са јужног европског правца, сами изграде гасоводе од Грчке до Италије, објашњава Вулетић. Упитан шта би требало урадити да се и ми прикључимо на овај гасовод који иде до Италије, Вулетић одговара, да би Србија на овај руски гас могла да рачуна само ако би он из Грчке ишао у Македонију до Србије. Или, ако би ишао до Бугарске.

–Ако се зна да је Македонија добила премијера који заступа америчке интересе, он сигурно неће смети да пропусти руски гас преко своје земље. Иста је ствар и с Бугарима. Они су главни кривци за пропаст „Јужног тока“ каже Вулетић.

Ј. П. Стојановић